

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/98/2015
Identifikačné číslo spisu:	8113204539
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8113204539.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpeného advokátskou kanceláriou verita, s. r. o., Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnej: M. U., nar. XX. R. XXXX, bytom U., o vymoženie 2 487,17 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 81Er/117/2013, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 31. júla 2013, č. k. 20CoE/121/2013-41, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnej sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov uznesením z 26. marca 2013 č. k. 81Er/117/2013-23 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku označeného v predmetnej žiadosti.

Súd prvého stupňa mal za to, že vzťah ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere, je vzťahom spotrebiteľským. Rozhodcovská doložka je súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú súd posúdil ako neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Podmienky povinná nemohla ovplyvniť, osobitne si ich nevyjedlna. Rozhodcovská doložka nútila spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, čím bola spotrebiteľovi odobratá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Tým rozhodcovská doložka spôsobila hrubý nepomer v neprospech spotrebiteľa. Súd tam považoval výkon práv oprávneného podľa predmetnej rozhodcovskej doložky za nezlučiteľný s normami na ochranu spotrebiteľa, ako aj s dobrými mravmi. Súd dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami najmä § 52 a nasl. OZ, ako aj v rozpore s ustanoveniami Smernice 93/13/EHS.

Krajský súd v Prešove uznesením z 31. júla 2013 č. k. 20CoE/121/2013-41 napadnuté uznesenie

potvrdil ako vecne správne, vrátane osvojenia si dôvodov (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.).

Odvolací súd konštatoval, že rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne súd prvého stupňa aj bez návrhu prioritne riešil, je otázka platnosti rozhodcovskej doložky. Rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky obdobne, ako keď rozhodcovskej zmluvy niet. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá, ktorá voľba konkrétne znamená. Oprávnený si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS ako nekalú.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že dovolací súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne, aby uznesenia súdov nižších stupňov zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému súdu, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodli vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O. s. p.), c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d/ odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), f/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a g/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a v zmysle ust. § 238 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho podaného dovolania tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 70/2012, 3 ECdo 63/2013, 3 Cdo 30/2013, 3 Cdo 44/2013, 3 ECdo 4/2013, 3 ECdo 94/2013, 3 ECdo 92/2013, 3 ECdo 135/2013, 1 ECdo 221/2013, 4 ECdo 266/2013, 5 ECdo 3/2014, 6 ECdo 264/2013, 7 ECdo 46/2013, 7 ECdo 82/2013, 7 ECdo 156/2013, 7 ECdo 285/2013, 8 ECdo 99/2014, 5 Oboer 56/2013, 1 Cdo 280/2012, 2 Cdo 385/2012, 6 Cdo 465/2012, 6 Cdo 335/2012. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.